

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 8CoP/260/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7120210183
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 11. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Agnesa Hricová
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2020:7120210183.2

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Agnesy Hricovej a členov senátu Mgr. Miloša Greguša a JUDr. Jany Dudíkovej vo veci starostlivosti súdu o maloletého W. X. nar. XX.XX.XXXX a maloletého W. X. nar. X.X.XXXX obaja zastúpení kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Košice detí rodičov otca Ing. W. X. nar. XX.X.XXXX bývajúceho v N. na W. ulici č. X a matky Ing. E. N. nar. XX.XX.XXXX bývajúcej v N. na T. ulici č. XX zastúpenej JUDr. Stanislavou Majerovou advokátkou so sídlom advokátskej kancelárie v Košiciach na ulici Kpt. Nálepku č. 1200/15 o návrhu otca na nariadenie neodkladného opatrenia o odvolaní otca proti uzneseniu Okresného súdu Košice I č.k. 11P/86/2020-5 zo dňa 5.10.2020 takto

rozhodol:

P o t v r d z u j e uznesenie.

o d ô v o d n e n i e :

1. Súd prvej inštancie napadnutým uznesením zamietol návrh otca na nariadenie neodkladného opatrenia z dôvodu, že neobsahuje skutočnosti preukazujúce okamžitú potrebu riešiť dočasne úpravu výkonu práv a povinností tak, ako to predpokladá inštitút neodkladného opatrenia podľa § 325 ods. 1 CSP. Bol toho názoru, že otec vo svojom návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia neosvedčil naliehavú potrebu úpravy pomerov účastníkov konania, ani nebezpečenstvo hroziace maloletým deťom, ktoré odôvodňujú okamžitý zásah súdu formou nariadenia neodkladného opatrenia. Poukázal na to, že starostlivosť o deti je riadne zabezpečená, preto nie je potrebné neodkladným opatrením rozhodovať o zverení maloletých detí. Poukázal aj na konanie vedené na Okresnom súde Košice I pod sp.zn. 12P/21/2020 a na nariadenie neodkladného opatrenia, pričom bol toho názoru, že od nariadenia neodkladného opatrenia nedošlo k takej zmene pomerov, ktorá by odôvodňovala nariadenie neodkladného opatrenia vo vzťahu k zvereniu maloletých detí otcovi, prípadne nariadenia striedavej osobnej starostlivosti.

2. Proti uzneseniu súdu prvej inštancie podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie otec z dôvodu, že rodina nefunguje primárne z dôvodu, že matka ju doslova zničila. Odišla bez akejkoľvek snahy zachrániť ju za iným partnerom, ktorého prakticky nepoznala, s ktorým si len dopisovala. Vyslovil presvedčenie, že deti nie sú majetkom len jedného z rodičov, ale obaja majú rovnaký nárok podieľať sa na ich výchove, deti potrebujú rovnako otca, ako aj matku. Konštatoval, že po odchode matky a vzájomnej dohode sú maloleté deti aj doteraz u neho v striedavej starostlivosti. Hlavný dôvod, prečo podal návrh na nariadenie neodkladného opatrenia je, že matka mu svojvoľne určuje, kedy a na ako dlho má právo tráviť spoločný čas s maloletými, permanentne nedodržuje dohody, kedy mu deti dá a kedy si ich opätovne zoberie. Samotné deti viackrát vyjadrili túžbu tráviť svoj čas u otca, čo mu aj povedali. On im dokáže na rozdiel od matky poskytnúť oveľa vyššiu životnú úroveň, maximálnu slobodu bez zbytočného kriku a vyhrážok trestami.

3. Matka vo vyjadrení k odvolaniu otca uviedla, že odvolanie nespĺňa formálne náležitosti podania, podaniu chýba aj petit. Ďalej uviedla, že od otca odišla z dôvodu jeho psychického a aj fyzického

týrania. Súčasného partnera pozná od roku 2013, spoznala ho ešte skôr ako otca. Poprela, že by otcovi nepomáhala s deťmi v čase, keď sú deti u neho. Iba jedenkrát sa stalo, že ju požiadal, aby si vzala ku sebe mladšieho syna, zatiaľ čo on pôjde so starším synom na tréning. Bolo to však v čase, keď ona už odcestovala z Košíc, nemohla teda vyhovieť nečakanej požiadavke otca. Avšak vtedy, keď to bolo ozaj nevyhnutné, aby si vzala na pár hodín deti ku sebe, aj keď to bolo v čase, kedy mali byť celý víkend u otca, sa jej otec vôbec neozval a nepožiadaval ju o to. Ako príklad uviedla sobotu 12.9.2020, keď otec nechal obe maloleté deti samotné doma 2 hodiny, pretože v ten deň kupoval ojazdené auto a absolvoval predváždzačiu jazdu s majiteľom auta. Matke to na druhý deň oznámil starší syn s tým, že celý ten čas, kedy sa otec venoval kúpe auta, syn preplakal pri vchodových dverách bytu čakajúc na neho. Ďalej matka uviedla, že si nemyslí, že deti sú majetkom jedného z rodičov, nikdy nič také nepovedala. Deťom otca neodopiera, nevštepuje im nenávisť voči otcovi, naopak, má podozrenie, že sa to deje z jeho strany. Myslí si, že otec je s deťmi málokedy, stretáva sa prevažne len so starším synom, ktorému sa venuje kvôli stolnému tenisu. S mladším synom je otec iba vtedy, keď ho o to požiada matka. K argumentu otca, že on deťom dopraje maximálnu slobodu, takýto postoj otca k výchove maloletých detí považuje za veľmi zlý faktor, pretože deti potrebujú mať isté pravidlá, potrebujú mať režim a treba ich viesť ku rešpektovaniu a úcte voči rodičom, starým rodičom, vychovávateľkám v škôlke atď.

4. Kolízny opatrovník vo svojom vyjadrení poukázal na skutočnosť, že na Okresnom súde Košice I je pod sp.zn. 12P/21/2020 vedené konanie o úpravu výkonu rodičovských práv a povinností k maloletým deťom, pričom návrh na nariadenie neodkladného opatrenia podala matka maloletých detí. Okresný súd Košice I uznesením sp.zn. 12P/21/2020 zo dňa 29.7.2020 určil povinnosť otcovi platiť na mal. W. výživné 150 € mesačne a na mal. W. 100 € mesačne. Vo zvyšku súd návrh matky zamietol. Vzhľadom k tomu, že vo veci 12P/21/2020 prebieha konanie vo veci samej, je nevyhnutné, aby obaja rodičia v tomto konaní svoje rozporuplné tvrdenia náležite preukázali. Kolízny opatrovník navrhol rozhodnúť na základe dostupných dôkazných materiálov s poukazom na prioritný záujem maloletých detí.

5. Konania vo veciach starostlivosti súdu o maloletých sa prejednávajú a rozhodujú podľa zákona č. 161/2015 Z.z. Civilný mimosporový poriadok (CMP).

6. Podľa § 2 ods. 1 CMP na konania podľa tohto zákona sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku (CSP), ak tento zákon neustanovuje inak.

7. Podľa § 325 ods. 1 CSP neodkladné opatrenie môže súd nariadiť, ak je potrebné bezodkladne upraviť pomery alebo ak je obava, že exekúcia bude ohrozená.

8. Podľa § 387 ods. 1 CSP odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

9. Podľa § 387 ods. 2 CSP, ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

10. Odvolací súd preskúmal napadnuté uznesenie v rozsahu vyplývajúcom z § 65 a § 66 CMP bez nariadenia pojednávania podľa § 385 CSP a contrario a dospel k rovnakému záveru ako súd prvej inštancie, že v tomto prípade neboli splnené zákonné podmienky pre nariadenie neodkladného opatrenia v súlade s návrhom otca a doposiaľ zistené skutočnosti nepreukazujú naliehavú potrebu okamžitého zásahu súdu, keďže práva a oprávnené záujmy účastníkov konania, predovšetkým maloletých detí, neboli bezprostredne ohrozené. Poukazuje na to, že zmyslom a účelom neodkladného opatrenia je rýchla a účinná úprava pomerov účastníkov bez toho, aby boli sporné otázky vyriešené konečným spôsobom, teda meritórnym rozhodnutím vo veci, pričom nepredstavuje samo o sebe výsledok procesu, v priebehu ktorého by súd zvažoval, aké dôkazy vykoná, ako bude vykonané dôkazy hodnotiť a aké skutkové zistenia z nich vyvodí, preto sú jediným relevantným podkladom pre rozhodnutie o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia údaje a informácie obsiahnuté v spise, predovšetkým v návrhu a listinách predložených navrhovateľom, prípadne inými účastníkmi konania. Vzhľadom na rýchlosť konania o neodkladnom opatrení vyžadovanú procesnými predpismi (CSP, CMP), nemôže byť aktivita navrhovateľa nahradzovaná ani v rámci vyšetrovacej zásady, ktorá ovláda mimosporové konanie aktivitou súdu. V tomto smere treba podotknúť, že zákon z tohto dôvodu ani nepredpokladá, že by pri rozhodovaní o neodkladnom opatrení, o ktorom súd má rozhodnúť v lehote 7, resp. 30 dní mal vykonávať dokazovanie, pretože nemôže byť relevantný odvolací dôvod, že súd nedostatočne zistil skutočný stav

a dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam. V konaní o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia má dokazovanie povahu osvedčovania, to znamená, že súd na základe dostupných dôkazných prostriedkov zisťuje najvýznamnejšie relevantné skutočnosti, pričom nemusí dodržať formalizovaný postup štandardného procesného dokazovania. Osvedčené skutočnosti následne spĺňajú atribút vysokej pravdepodobnosti a súd z nich pri rozhodovaní vychádza. Dosiachnutie náležitej miery pravdepodobnosti rozhodujúcich skutočností z hľadiska procesného a hmotného práva legitimizuje vyhovujúci výrok, resp. výrok zamietavý. Posúdenie, či je v konkrétnom prípade nevyhnutná bezodkladná ingerencia do pomerov účastníkov, je ponechané na úvahe súdu, pričom v konaniach starostlivosti súdu o maloleté deti súd posudzuje nevyhnutnosť nariadenia neodkladného opatrenia z hľadiska záujmov maloletého dieťaťa, ktoré však nie je možné stotožňovať so subjektívnymi predstavami rodičov o realizácii ich rodičovských práv a povinností k maloletému dieťaťu.

11. Je potrebné zdôrazniť, že vo veciach starostlivosti súdu o maloleté deti je nutné použiť takú interpretáciu účelu neodkladného opatrenia v súlade s čl. 32 ods. 1 Listiny základných práv a slobôd a čl. 18 ods. 1 Dohovoru o právach dieťaťa, výsledkom ktorého nemôže byť minimálna miera ochrany základných práv ako určitého štandardu, teda neodkladné opatrenie musí byť použité s ohľadom na charakter a význam ním chráneného záujmu. V konaniach týkajúcich sa starostlivosti súdu o maloleté deti je prioritný záujem detí, pričom posúdenie najlepšieho záujmu maloletých detí je otázkou právnu, nie skutkovou a pre jeho posúdenie je potrebné vychádzať z práv dieťaťa zakotvených predovšetkým v Dohovore o právach dieťaťa.

12. Odvolací súd dospel k záveru, že v danom prípade otec dostatočným spôsobom neosvedčil naliehavosť potreby úpravy výkonu rodičovských práv a povinností k maloletým deťom a za terajšej skutkovej situácie nie je v záujme maloletých detí dočasne upraviť výkon rodičovských práv a povinností k nim. Neodkladným opatrením je potrebné upravovať len tie pomery, kde existuje ich reálne ohrozenie. Hlavným dôvodom otca na nariadenie neodkladného opatrenia bolo, že matka mu svojvoľne určuje, kedy a na ako dlho má právo tráviť spoločný čas s deťmi, permanentne nedodržuje dohody, kedy mu deti dá a kedy ich opätovne vezme.

13. Odvolací súd poznamenáva, že maloleté deti sa nachádzajú vo faktickej starostlivosti matky, ktorej aktuálny výkon osobnej starostlivosti o maloleté deti otec nenamieta, matka otcovi nebráni v styku s maloletými deťmi, otec bol neodkladným opatrením zo dňa 29.7.2020 zaviazaný prispievať na výživu mal. W. sumou 150 € mesačne a na mal. W. sumou 100 € mesačne. Obaja rodičia majú k deťom silnú citovú väzbu. Z toho vyplýva, že starostlivosť o deti je riadne zabezpečená, a preto nie je potrebné neodkladným opatrením rozhodovať o výchove maloletých detí. Je potrebné si uvedomiť, že rodičovské práva a povinnosti sú budované na základe rovnoprávneho postavenia otca a matky pri ich výkone, pričom je v záujme detí, aby im nebolo odňaté právo mať zabezpečený pravidelný osobný kontakt s oboma rodičmi. Ani jednému z rodičov nepatrí právo obmedzovať pri starostlivosti o dieťa druhého rodiča (pokiaľ o tom nerozhodne súd). Ako súd prvej inštancie správne poznamenal, nezhody rodičov v rozsahu úpravy výkonu rodičovských práv a povinností nie sú dôvodom pre okamžitú ingerenciu súdu formou nariadenia neodkladného opatrenia. Napokon otec ich ani nijakým spôsobom nepreukázal.

14. Čo sa týka námietky matky, že odvolanie otca nespĺňa formálne náležitosti odvolania, k tomu odvolací súd uvádza, že z podaného odvolania je zrejmé, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, bolo riadne podpísané a dá sa z neho zistiť, čo sa ním sleduje (porovnaj § 127 ods. 1 CSP o všeobecných náležitostiach podania). Tu zároveň odvolací súd poznamenáva, že toto konanie sa týka starostlivosti súdu o maloletých, ktoré sa prejednáva podľa Civilného mimosporového poriadku, pričom v zmysle § 65 CMP odvolací súd nie je viazaný rozsahom odvolania a podľa § 66 CMP nie je viazaný ani odvolacími dôvodmi. Z uvedeného vyplýva možnosť odvolacieho súdu preskúmať rozhodnutie z pohľadu všetkých prípustných odvolacích dôvodov.

15. Z vyššie uvedených dôvodov odvolací súd potvrdil rozhodnutie súdu prvej inštancie ako vecne správne podľa § 387 ods. 1 CSP a podľa § 387 ods. 2 CSP sa v odôvodnení obmedzil iba na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia a na zdôraznenie správnosti rozhodnutia doplnil ďalšie dôvody.

16. Rozhodnutie bolo prijaté odvolacím senátom pomerom hlasov 3:0 (§ 393 ods. 2 vety druhej CSP).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 a nasl. CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP). Uvedená povinnosť neplatí, ak je dovolateľ fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).